Ч. 105 (13.344). Львів, пятниця 28. квітня 1933. Pocztowa opłata uiszczona ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чверть річно 15·00 „
Півріччо 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Ще одна осторога
для наших „американців“.

Тернопіль, дня 24. квітня 1933.

На сторінках „Діла“ оголосив я минулого року дві передові статті, а саме „Sine natione“ число 4 з 5. січня 1932 про великі перепони з боку польської влади, а то просто й неможність набуття польського громадянства через наших емігрантів зза океану і другу під наголовком „Осторога для американців і канадійців“ число 135 з 22. червня 1932 про перепони з боку польської влади нашим реемігрантам, що стратили польське громадянство, в набуванні нерухомостей у Польщі. Обі ті статті передрукувала в цілости українська преса у Злучених Державах і в Канаді і я в останньому році одержав звідтам низку листів від наших земляків зі запитами про набуття польського громадянства, чи пак про набуття нерухомостей у старому краю через тих, що набули за океаном чуже громадянство і тим самим стратили громадянство старокраєве.

Від цього часу правні відносини у Польщі щодо набуття права громадянства не змінилися зовсім. У цій справі обовязує і надалі в Польщі закон з 20. січня 1920 р. про громадянство польської держави (ВЗПР. ч. 7., поз. 44), який каже: „Надання польського громадянства може слідувати на просьбу особи, що хоче його одержати, коли викаже: 1) що провадила бездоганний спосіб життя, 2) що пробуває стало принайменше від десяти літ у границях польської держави, 3) що має засоби удержання або заробіткування для себе і своєї родини і 4) що знає польську мову. Безоглядно пристосовують щодо наших реемігрантів, які стараються за польське громадянство, передовсім уступ 2 (стаття згаданого вище закону). Ніхто з них, очевидно, не мешкає в Польщі стало 10 літ і тому всі їх заходи для набуття польського громадянства безуспішні. Про інші причини (нпр. уступ 1) і не згадую. У цій справі рішає фактично постерунок поліції, що все пильно стежить за політичною „благонадьожністю“ громадян. А відомо, на думку польської поліції українці завсіди щось микитять з цією „благонадьожністю“ і зправила є у неї „політично підозрілі“. Польське громадянство надає воевід. уряд на основі власної свобідної оцінки, якої не можна оспорювати, якщо негативне рішення затвердить міністерство внутрішніх справ, шляхом позву до Найвищого Трибуналу. Кому адміністраційна влада хоче надати польське громадянство і перед 10 роками, то надасть, а може його не надати, хочби інтересований мешкав у Польщі і 20 років і мав всі вимоги зі статті 8.

У справі набування чужинцями нерухомостей у Польщі обовязує закон з 24. березня 1920 р., змінений розпорядком Президента Річипосполитої Польської з дня 3. грудня 1932 р., якого повний текст, тепер обовязуючий, оголосило оповіщення міністра внутрішніх справ з дня 4. березня 1933 Вістник Законів Польської Республики число 24 поз. 202. Цей закон про набування нерухомостей чужинцями з 24. березня 1920 В. З. Р. П. ч. 31 поз. 178, оголошений тепер оповіщенням міністра внутрішніх справ 4. березня 1933 В. З. Р. П. ч. 24 поз. 202 звучить як слідує:

Стаття 1. Набування нерухомостей чужинцями, і то як фізичними так і правними особами, може сл дувати одиноко після попереднього узискання дозволу міністра внутрішніх справ, виданого у порозумінні з міністром військових справ. Щодо нерухомостей, які мають окреме значіння як прим. промислово-торговельне, рільниче або інше, рішення міністра внутрішніх справ западе крім цього у порозумінні з властивим міністром.

Стаття 2. Міністер внутрішніх справ може в поодиноких випадках ставляти окремі умовини як набувцеві так і продавцеві, від яких виповнення буде узалежнена можність доконання трансакції.

Стаття 3. У дозволі мають бути подані: 1) особа набувця, 2) предмет набуття, 3) мінімальна сума набуття, 4) суттєві умовини трансакції, з також спеціяльні умовини поставлені по думці статті 2. нинішнього закону. Дозвіл важний на час чотирьох місяців. Продовження того речинця не є дозволене. Якщо акт набуття у цьому часі не буде виготовлений, дозвіл тратить свою силу.

Стаття 4. Рішення міністра внутрішніх справ не вимагає уснования і не підлягає ніякому запізванню.

Стаття 5. У випадках передбачених у статті 1. цього закону, не вільно виготовляти і затверджувати правних актів, ані на тих актах удостовірювати підписів сторін, а гіпотечні власти не можуть переписувати титулу власности на набувця без зложения дозволу міністра внутрішніх справ, а також урядового доказу, що виконані ті умовини, які по думці дозволу повинні попереджати доконання трансакції. У правних актах повинні бути стисло узгляднені під строгістю неважности актів усі умовини, наведені у дозволі.

Стаття 6. Чужинці повинні кожного разу перед участю в ліцитації нерухомости виказатися дозволом міністра внутрішніх справ на набуття даної нерухомости.

Стаття 7. Набуття нерухомости чужинцем всупереч постанові цього закону є неважне. У випадку заключення трансакції всупереч цьому законові, про неважність орікають суди на жадання повітової власти загальної адміністрації, властивої з огляду на місце положення нерухомости.

Стаття 8. Постанови цього закону не дотикають перенесення права власности на спадкоємців.

Стаття 9. Виконання цього закону доручається міністрові внутрішніх справ у порозумінні з заінтересованими міністрами.

Стаття 10. Цей закон наберає обовязуючої сили 8 днів після його оголошення.

Я навів у повному тексті цілий закон, з якого виходить: 1) що дозвіл для чужинців на набуття нерухомостей дає міністр внутрішніх справ (досі давала рада міністрів на внесок міністра скарбу), 2) що цей дозвіл є важний на час чотирьох місяців і що цей речинець не може бути продовжений, 3) що рішення міністра внутрішніх справ не можна оспорювати при допомозі позву до Найвищого Трибуналу Адміністраційного і що міністр у свому відмовному рішенні не потребує навіть подавати мотивів рішення, себто причини відмови, 4) що набуття чужинцем нерухомости без такого дозволу міністра внутрішніх справ є неважне та 5) що про неважність рішають суди на внесок староства тої місцевости, у якій лежить нерухомість.

Звертаю ще раз увагу, що наші емігранти, які набули громадянство за океаном у Злучених Державах, в Канаді, в Бразилії, в Аргентині чи взагалі деінде, не можуть набути в Польщі нерухомости, тобто купити грунт, ліс чи дім без окремого попереднього дозволу польського міністерства внутрішніх справ, про що рішає наведений мною вгорі закон. В останніх часах говорив я з кількома нашими реемігрантами зі Злучених Держав і з Канади, які приїхали на американський або канадійський пашпорт. Вони з розмови зі мною довідалися про ті великі перепони, а то прямо й неможність набути землю у рідному селі чи взагалі у старому краю. Заявляли вони, що ні Америка ні Канада не робить польським громадянам перепон у набуванні нерухомостей та у веденні підприємств і дивувалися, що Польща поступає інакше з американськими чи канадійськими громадянами.

Інакша справа з тими, що вертають з польським пашпортом як польські громадяни. Ті, якщо мають готівку, повинні тепер рішучо вертати до краю. Земля тепер у Галичині спала в ціні удвоє або і втроє супроти цін зперед трьох-чотирьох літ. Перепон у набутті землі вони не будуть мати ніяких і вони будуть мати тепер нагоду заснувати для себе в краю тривкий варстат праці.

Справу перепон у набуванні нерухомостей чужинцями в Польщі американцями чи канадійцями належить порушити в американськім чи канадійськім парляменті. Про це повинні подбати наші тамошні люди.

Д-р Степан Баран.

Світова вистава в Шикаго.
Засновини українського павільону.

Шикаго, 11. травня 1933.

В середу 12. ц. м. пополудни поклали сятточно основи під український павільон на Виставі в Шикаго.

В останню хвилину Українська Виставова Корпорація через ріжні технічні причини рішила зріктись місця на Виставовім Острові, на якім перше мала будувати павільон.

Український павільон повстане в сусідстві „Транспортового Будинку“, на головнім виставовім терені, коло озера Мічіган, недалеко від стації цеппелінів. З ріжних оглядів фахові признали це місце за краще від попереднього.

Українські архітекти працюють над викінченням ріжних детайлів зверхнього вигляду павільону, порозуміваючись з будівничими щодо незнаних їм, ще властивостей українського стилю. Пороблено заходи, щоб вся бу- до незнаних їм, ще нових, властивостей українських рук, не лише у фінансах, але також щодо артистичного і технічного виконання.

Одночасно з будовою павільону Комітет приложив подвійну енергію до негайного спроваджения експонатів з краю, з Чехословаччини, Аргентини та інших більших українських осередків.

Експонати повинні бути в Шикаго якнайскорше з огляду на гострі приписи Головної Управи Вистави і американського митного уряду.

Сама будова і декорування павільону вимагає грошей. Треба признати, що ціле наше суспільство чимраз то живіше відгукується на цю справу. Збірки, назагал, ідуть дуже успішно, багато грошей є ще на руках, по місцевих ко-

мітетах, ще не присланих до каси Української Виставової Корпорації.

Одначе не треба забувати, що все, що зроблено, це лише перший крок і більше нічого. Треба ще подбати за те, щоб було що виставити в павільоні!

На лиш приблизне виконання цілого величезного пляну треба мінімальної суми 20.000 долярів, з якої на руках є лиш частка.

Тому просимо всіх і кожного зокрема взятися дійсно одностайно до найенергічнішої підтримки цієї великої всенародної справи. Присилати кожну, хочби й найменшу, жертву негайно до каси Виставової Корпорації. Подавати лісти жертводавців, які, в міру сил, будемо подавати в пресі і впишемо до окремої Пропамятної Книги з Вистави. Памятаймо, що Вистава є виїмковою, може в своїм роді одинокою, нагодою познайомити культурний світ з нашим краєм, нашим народом, і його пишними здобутками на полі культури. Що з Вистави матиме користь кожна інституція тут і в Старім Краю, що посередньо, а нераз і безпосередньо, з нею може скористати і кожний українець, особисто.

Українська Корпорація Всесвітньої Вистави в Шикаґо:

Д-р М. Сіменович, голова. **Ст. Куропась**, секр

Поминальне Богослуження

з Панахидою

за померших членів Дирекції Центробанку та всіх Покійних його Членів — відбудеться в дні Загальних Зборів в суботу 29. квітня 1933 р. в год. 8-ій рано в Архикатедральній Церкві св. Юра у Львові.

Дирекція
Центрального Кооп. Банку
„Краєвий Союз Кредитовий" у Львові.

Підготовка до свята „У. М. Х."

Діловий Комітет свята „Українська Молодь Христові" запросив 25. ц. м. представників української преси на інформативну конференцію. Явилися представники: „Діла", „Нового Часу", „Мети", „Нової Зорі", „Нашого Прапору", „Народньої Справи", „Хліборобського Шляху", „Правди", „Ниви" і „Дзвонів".

Голова комітету проф. Кузьмович у вступній промові накреслив головні провідні свята „У. М. Х." Свято має мати наскрізь релігійний характер. Воно буде протестом проти підривання релігії в нас і нищення її в радянській Україні. Символічна присяга молоді на вірність Христові буде засвідченням її почувань. З черги здавав звіт з організаційних праць о. Блозовський. Комітет поділився на секції: організаційну, комунікаційну, артистичну, фінансову, нічліґову і харчеву.

Великі трудноші з поміщенням учасників на нічліги вже почасти розвязані. Нічліґова секція приготовила 15.000 нічлігів для учасників з дальших околиць краю.

З огляду на неґативне становище до свята більшої частини студентства з великими труднощами стрічається справа впорядчиків свята, яких треба буде багато, щоби вдержати взірцевий лад.

З підготовчих праць комітету і зі скількости зголошень видно, що свято „У. М. Х.", без огляду на те, що по селах ведеться незрозуміла і неперебірчива пропаґанда проти нього, має вигляди на повний успіх.

Комітет сподіється 50.000 учасників.

Розвязання конференції УНДО в Луцьку.

ВОЛИНСЬКА ДОВІРОЧНА НАРАДА УНДО В ЛУЦЬКУ 23. КВІТНЯ ЦЬОГО РОКУ.

На день 23. квітня була призначена волинська довірочна нарада Українського Національно-Демократичного Обєднання в Луцьку. З луцького повіту були запрошені на нараду всі члени. Інші повіти мали делеґувати своїх представників.

Від 9 год. ранку почали приходити й приїзжати запрошені особи з усіх шляхів, що ведуть до міста. Одночасно завважено на вулицях змічнений рух мундурової і немундурової поліції. Біля Народньої Канцелярії і камяниці, де мала відбутися нарада (саля „Гасмонеї") був особливо помітний „догляд", що кидався в вічі навіть звичайним пішоходам.

Одночасно поліція почала затримувати на вулицях міста селян, що прибули на нараду. Одинками й групами відправляли їх до комісаріяту поліції. Між іншими поліція затримала зараз по виході з Народньої Канцелярії голову повітового комітету УНДО в Рівному п. В. Ярмолюка, ще з одним членом партії. В іншому місці затримано решту представників УНДО з Рівенщини. Всього затримано на поліції (в двох кімнатах) кільканадцять осіб.

Довідавшися про арештування, ґенер. секретар УНДО п. Целевич і посол З. Пеленський, що прибули на нараду зі Львова, негайно інтервеніювали на поліції. Доводилося їм інтервеніювати цього дня ще кілька разів.

Не зважаючи на те, що всі вулиці були обставлені поліцією, всеж таки на салю пройшло 67 осіб і почалася нарада, перед якою були перевірені запрошення й поставлена варта на сходах та при дверях. Як це не дивно, але особам, що стояли для порядку на сходах поліцянти наказали усунутися.

Збори відкрив голова повітового комітету в Луцьку п. В. Островський і покликав до президії представників окремих громад. Пропозицію голови наради переслати привіт п. голові партії д-рові Дм. Левицькому зібрані зустріли бурею оплесків. Також гучними оплесками витали присутніх на нараді ген. секретаря п. Целевича й посла З. Пеленського та відсутніх членів УНДО.

Після короткої промови голови п. Островського про те, що після 15 літ комуно-сельробівських і інших обіцянок раю на землі селяни Волині нарешті проснулися й завернули на національний шлях розбудови свого культурного і господарського життя, забрав слово ген. секр. п. Целевич. Але ледви промовець після гарного вступу про необхідність політичної свідомости й активности перейшов до характеристики істнуючих політичних партій, як зі сходів долетів якийсь тріск, подібний до стрілу зі страшака та крики.

Голова наради візвав зібраних до спокою і присутні, що з приємністю треба ствердити, виявили дуже багато зрівноваження й самоопановання. За хвилинку п. Целевич продовжував свою промову, а п. посол Пеленський вийшов на сходи провірити, що діється. Деякий час після його повороту ввійшов агент поліції з мундуровими поліціянтами і зажадав розвязання наради на тій підставі, що буцімто на салі хтось стріляв. Голова розвязав збори і візвав зібраних, щоби спокійно розходилися. Тоді поліція заявила, що має перевести в усіх зібраних особисту ревізію за зброєю. Ця ревізія тривала кілька годин, після чого всіх звільнили. Від обшукування були звільнені лише жінки, пп. Целевич і Островський та, само собою зрозуміле, п. посол Пеленський.

Представники ЦК. партії зажадали від поліційного агента і референта безпеки, що прибув на салю, списання протоколу про подію. Шість осіб зізнало, що тріск (можливо, що й стріл) був чутний за дверима салі, що перед цим члени партії, які стояли біля дверей для охорони, бачили на сходах поліційного агента й якусь підозрілу особу, що хотіли силоміць вдертися на салю, а одна пані зізнала, що в моменті події входила по сходах і бачила двох мужчин, які зі собою сварилися та що одного з них притримав мундуровий поліціянт, при чому підкреслила, що вона одного з авантурників знає та може пізнати. При виході виявилося, що ті, які давали провокаційні стріли та намагалися вдертися на салю, кинули гниле яйце у вікно над входовими дверима на салі.

Особи, перетримані на поліції, звільняли частями. Останні вийшли на волю біля півночі й в такий пізний час мусіли повертати домів. А були деякі за кількадесять кільометрів від Луцька.

Характеристичним моментом є те, що посла п. Пе-

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 28. КВІТНЯ 1933.

НАЗАР ГНАТЮК. 2)

ЧЕСЬКА ПОВІСТЬ ПРО ПІДКАРПАТТЯ.

(**Ivan Olbracht: NIKOLA SUHAJ LOUPEZNIK.** Roman Spinx B. Janda v Praze. 1933. Стор. 288. Ціна 39 чк.)

В цьому краю не відкрили ще не тільки плуга, але ані тої цивілізації, що її з собою несе плуг. Тут „всі в глибині душі розбишаки. Бо це єдиний спосіб оборони, який знають. Оборона ця помагає на тиждень, на місяць, на рік; на два роки як у Миколи Шугая, на сім літ як у Олекси Довбуша. Що з цього, що ця оборона дорога і коштує не менше ніж життя. Хіба життя вічне? Раз мати породила, раз помирати. А в кожній краплі крови в їх жилах — неясний спогад кривд минулих і палюча свідомість кривд сьогодняшніх, а в кожнім їх нерві — дика туга за свободою. Це туга Довбушева. Туга Шугаєва. За неї їх люблять".

Ольбрахтова повість це повість боротьби людей передминішньої цивілізації з цією цивілізацією. Якась „індіяніка". Ольбрахт змальовує події і людей в Колочаві, людей закамянілих в умовинах життя минулих століть.

Всіх цих колочавців заїдає соціяльна несправедливість, але вони не знають, як з нею боротися. Вони не добачають структури модерного ладу, а бачать тільки, що він їх гнітить. Це громада, про яку пише Ольбрахт: „Попід скалою біжить річка, а напроти шлях. А поміж ними — село. Село таке довге, що не можна дивуватися, коли недосвідченого подорожнього, що йде попри хатки та домики з жидівськими крамничками, а потім знов коло лук та городів, і повздовж хат, зачинає брати після його поваги лють чи тупа досада, бож йому за годину, за торк і за четверт години ходи весь час відповідають, що він в Колочаві"... Та це не тільки велика громада, а щось більше. „В широкому краю від Тячису по Стиняк і від Камінки по хустську рівнину не було хати, деб йому не дали переспати або ложку мамалиґи. Він, один він відважився поставитись проти біди. Микола! Тільки він мав правду, а всі інші у вічі брехали. А доки кожен, хто має здорові руки не піде за ним до гір (!), доки не виб'ють всіх тих жандарів, нотарів, лісничих та багатих жидів, кінця не буде".

Та... ясно, що всі за ним не підуть, хоч йому і співчувають. Тому Миколі подобався рись. Той виходить на жир сам, сам б'ється і сам умирає чи то від кулі чи немічний залазить до кущів".

Всі ці люди з розбійницькими симпатіями справді ще стоять на тому ступені розвитку, що й рись або вовк на Верховині в порівнанні з пастухом. Вовк не має і думки, щоби змінити відносини на Верховині у свою користь, бо він цих відносин не розуміє. Як вовк на полонині, так Шугай в Колочаві належить до іншого світа, що не може пристосуватись до модерної цивілізації, і нею користуватись. З Шугая не може стати японець, тільки індіянин. Як індіянам колись, так і цим верховинцям в наші часи відбирали шахрайством навіть ту землю, що є під їх ногами, їх хати, їх дорібок.

Читали ви, як забирали прерії індіянам? Ану читайте, як це робили на Підкарпатті:

„Люди, що народилися в цих горах, не жили вже нині в одній державі, але були розділені між Польщею, Угорщиною та Чехословаччиною. Немудра це річ ставити людям митні перелази під самим носом, але добрий купець мусить уміти і такі речі" — мудрує якийсь жид в Ольбрахта. „Вузькі смуги городів та лук вічно ділються на ще вужчі смужки. Батько віддає дочку й дає їй, щоб мала де посіяти коноплі, кілька сяжнів землі; помре батько а його смужками розділяться сини. Ті шматочки порозкидані тут по цілій долині, один тут, другий там, а ґазди, щоб мати хоч трошки господарства вкупі, вимінюють собі ці кусочки, доплачують на них коровою, трьома вівцями чи десятьма метрами прядівяного полотна. Розуміється, що без адвокатів та судів, на котрі ані нема часу, ані грошей, отак тільки по дружньому, по сусідськи. І так у книжках записаний не теперішній господар землі, а якийсь її ще правласник. А з тих саме деякі живуть ще на Угорщині. А це вже справа такого Абрама Беера зайти собі до Волового до поземкових книг і найти собі їх. І написати до Коломиї Мойдлові Зісовичові або до Дебрецина Селіґові Лейбичові. А Зісович чи Лейбич зайдуть там до Михайла Хемчука чи Митра Ваґерича і скажуть йому: „Гей, ти, не маєш ти в Колочаві в Чехословаччині якихось поземків?" „Є", скаже Хемчук або Ваґерич: „Деб їх узяв? Таж знаєш, що я рубаю дрова! Щоб я там по батькові мав, були ми тоді і в суді, але потім якось ми то зробили зі сестрою та зі шваґром, але ті вже то теж не мають. Кусок продали, кусок проміняли; за це мусиш розпитатись в Колочаві". „Чекайно", — скаже Зісович або Лейбич, „то я знаю. Але тепер з тою новою владою самі перепони, треба, щоб ти мені підписав, що ти мені той поземок продаєш". „А що ти мені за то даси?" „Що тобіб дам? Три золоті тобі дам". Хемчук чи Ваґерич думають. Не розуміють ані за мак. Але чом би не продали чогось, чого не мають? А жид хоче прогоріти, що їм до того? „Дай пять". „І Бога не боїшся?" — кричить Зісович чи Лейбич. „Защо? За твої три хрестики, які однаково мушу ще дати потвердити. Не хочеш — не треба, найду деінде". Ну і Зісович чи Лейбич куплять поземок за три польських золотих двацять сотиків або за пятьдесять угорських корон і продадуть Абрамові Беерові в Колочаві за двісті чеських корон. А Абраґам Беер піде з усіма паперами до суду до Волового тай дасть поземок приписати на себе".

(Докінчення буде).

ленського легітимував ще на стації Луцьк при приїзді агент поліції. Пізніше виявилося, що поліція на стації Луцьк легітимувала багато осіб, які приїздили до Луцька. Чи був хто затриманий з членів партії і скільки, покищо не вдалося вияснити.

Взагалі треба сказати, що подібних фактів Луцьк не памятає. Не памятає він і подібного масового виловлювання на вулицях мирних громадян, що йшли на збори своєї легально істнуючої партії, як і такої охорони, яку мала Народня Канцелярія до вечора в той день.

Накінець треба ствердити, що все те, що сталося, нікого з членів УНДО не залякало й не пригнітило. Навпаки, десятки затриманих і зревідованих людей ще більше зміцнилися в переконанні, що обєднання на групі ідеольоґії УНДО й творення одного національного фронту є дуже необхідне й корисне для українського народу.

Цікаво, що вже другого дня дехто з притриманих ундівців звертався до свого повітового проводу з запитанням, коли відбудеться чергова нарада. Луцький.

Як і за що арештували о. Петрицького.

ТЛО АРЕШТУВАННЯ.

В нашому посіданні є листи, підписані громадянами з Таврова, які висвітлюють тло, на якому прийшло до арештування о. Теодозія Богдана Петрицького, пароха в Таврові, пов. Бережани, та в який спосіб це арештування переведено. А тло це таке:

Від часу, коли управителем школи в Таврові став учитель Юрій Дорчак, велась поміж ним і о. Петрицьким боротьба за душі дітей. Учителі в Таврові забороняли українським дітям говорити поміж собою по українськи, а навіть молитися по українськи, і з тої то причини повстав конфлікт поміж п. Дорчаком і о. Петрицьким. О. Петрицький, як добрий душпастир, учив релігії дітей навіть у себе в хаті поза урядовими годинами, а крім того підготовив з дітьми Шевченківський концерт. Це дало притоку управителеві школи Дорчакові усунути зі школи цілий гурт дітей, як: Михайла Пенкного с. Павла, уч. 5-ої кляси, Теофіля Поповича с. Михайла, уч. 6-ої кл., Петра Шевчика с. Івана уч. 4-ої кл., Михайла Загребенного с. Олекси, уч. 5-ої кл. і багато інших. Крім того багато дітей одержало загрозу того змісту: „Rada Pedagogiczna powzięła uchwałę na konferencji dnia 29. III. 1933., na mocy której Choniszyn Jan (Choniszyn Leon і інші) zostanie wydalony ze szkoły, z tem, że do żadnej innej szkoły przyjętym nie będzie, jeżeli nadal będzie uczęszczał na niedozwolone zebranie pozaszkolne. W Taurowie dnia 29. III. 1933. J. Dorczak w. r." (Печатка школи).

Такі ориґінальні погрози, в яких п. Дорчак грозить дітям, а радше їх родичам, виключенням зі школи і неприняттям до ніякої іншої школи (що за широка компетенція управителя школи в Таврові!), є в нашому посіданні. Навчання релігії о. Петрицьким у себе в хаті, як також приготовлювання дітей до концерту в домівці читальні „Просвіти", було сіллю в оці і п. Дорчака і командинта постерунку. Це й дало підставу до слідства, яке ведено довший час у тому напрямі, немов би то о. Петрицький намовляв дітей до якихсь протидержавних виступів та до зневаги марш. Пілсудського. Комендант постерунку переслухував у цьому напрямі навіть у часі науки в школі семилітніх дітей. Протоколи, списані з такими дітьми, дали причину до арештування о. Петрицького. Як відбувалось це арештування, вистане навести лист очевидців під заголовком „Страшна подія".

СТРАШНА ПОДІЯ.

Страшна подія сталася в селі Таврові, пов. Бережани, 13. IV. ц. р. У Страстний Четвер, рано, коли наш о. Петрицький лежав у ліжку хорий, тримаючи коло себе малу дитину, впали до нього командант постерунку Зданял з пост. Фіхтлем, пятьма „стшельцами" і начальником громади Яном Папугою та громадським поліцаєм Михайлом Гавловським. Вони стали о. Петрицького ніби арештувати. Арештування було ось яке. Коли діти о. П. (котрих є 5), а саме, дівчинка й один 8-літній хлопчик почали зі страху плакати і кричати, „стшельци" стали тих дітей немилосердно бити й копати ногами і так викинули тих дітей усіх за двері. А коли жінка о. П. хотіла боронити свого чоловіка і дітей, тоді „стшелец" Ю. Ленартович кинув її на долівку навзнак і виліз на неї з колінами, а постеруновий Фіхтель заткав її уста кулаком. Опісля на приказ ком. Здоняка тих 4-рьох „стшельців" — перший б. командант „Стшельца" Чуба, другий В. Войчак, третій С. Ковальчук, четвертий Март. Наваринський — не зважаючи на дитину ні на духовну особу, впали на о. П., скалічивши притім ту малу дитину, витягнули хорого священика з ліжка і стали його тортурувати: били, копали, рвали за волосся, словом: робили з ним, що їм хотілося. Вони пірвали на нім сорочку і калісони, так, що о. П. лишився цілком голий, як на світ народився. Тоді взяли його за ноги і тягнули по долівці через спальню, через канцелярію, через кухню і через ганок, значить: через чотири пороги аж на двір, при чому покалічили його тіло. На дворі взяли його за руки і за ноги, розмахали і викинули на приготований віз зовсім нагого, хоча на дворі було тоді дуже зимно. Аж потім накинули на нього деку і пост. Фіхтель з б. ком. „Стшельца" Чубом посідали на нього як на нежиючу тварину і так повезли на постерунок. На постерунку заложили на о. Петрицького ланцюжки, скували і повезли 36 км. до Бережан. При арештуванні о. Петрицького знищили у двох кімнатах всі річи, поломили ліжка, крісла і все, що було, а до розчини, котра була приготована до печива на свята, накидали ріжного сміття, як болота, клоча і т. д., що їм тільки під руки попало. А такій поведінці спокійно приглядався начальник громади Ян Папуга зі своїм поліцаєм Михайлом Гавловським.

Які настрої запанували після тої події в селі, легко собі уявити. Всі парохіяни о. П., що більше, всі чесні громадяни села, без уваги на нац. і релігійну приналежність, не можуть вийти з дива, що так можна було поступити з духовною особою. А місцевий польський священик о. Вевюрський зганьбив цей поступок прилюдно і тих „стшельців" підчас свят навіть не пустив до костела.

Те все зроблено, як ми довідались пізніше, на малий фальшивий донос, начеб о. Петрицький намовляв дітей у школі, щоби зневажили марш. Пілсудського і начеб мав з ними співати протипольську пісню. Але ми довідуємося від своїх дітей, що те все підступ. То управитель школи Дорчак намовляв дітей, давав їм навіть цукерки, аби так говорили, як він їм скаже, а коли так 7-літніх дітей підготовив, тоді післав команданта постерунку Здоняка між діти на „збадання". Коли такі маленькі діти побачили перед собою такого великого, грубого жандарма, то налякалися і говорили, як з горячки, що він сам хотів. І з того зробили таке велике нещастя в селі.

Слідує 7 підписів очевидців описаної події.

Чехословаччина проти ревізіоністичної політики.

Як повідомляють із Праги, на засіданні палати послів міністр Бенеш виголосив 25. ц. м. довшу промову, присвячену закордонній політиці Чехословаччини та міжнародній ситуації. Бенеш ствердив, що чимраз частіше відзиваються голоси, що Европа наближається до воєнного конфлікту. Одночасно висувається справа ревізії границь. Для Італії ревізіоністична політика це засіб змінити карту Европи в її користь, одначе дуже їй залежить на тім, щоби не віджила середньо-европейська політика Німеччини. Тому й Італія противна всякій спробі прилучити теперішні австрійські краї до Німеччини. Ніодна незалежна держава, говорив Бенеш, не може згодитися на ревізіоністичну політику, яка позволяла б одним державам рішати про долю інших держав. Спроби ведення такої політики супроти Чехословаччини стрінуться з рішучим її спротивом. Чехословаччина зможе оборонити свою територію перед зазіханням її ворогів.

Згадавши про Польщу, мін. Бенеш заявив, що закордонна політика Чехословаччини має на меті зближення з Польщею на основі тривкої приязни.

Японія загарбує дальше Китай.

Японський посол при манджурськім уряді ґен. Муто заявив, що вістка про відступ японських військ з північного Китаю й припинення наступу на Пекін і Тієнцін не відповідає правді. Навпаки японська армія, на основі заяви ґен. Муто разом з манджурською армією займе Пекін. Тим способом буде оконечно поладнана справа Манджурії і постанови Союзу Народів на основі звіту Літона, що ускладнюють політичну ситуацію на Далекому Сході, стануть безпредметовими.

Світова господарська конференція 6. червня ц. р.

ВАШИНГТОН, 26. IV. ПАТ. Між Рузвельтом і Мекдональдом прийшло до порозуміння в справі скликання світової господарської конференції. Відкриття конференції визначено на 6. червня ц. р.

Шахт їде до Вашинґтону.

БЕРЛІН, 26. IV. ПАТ. Урядово повідомляють, що президент Державного Банку д-р Шахт вибирається як репрезентант уряду республики до Вашинґтону, щоби взяти участь у приготовних розмовах у звязку з майбутньою світовою господарською конференцією. Д-р Шахт прибуде до Ню Йорку 5. травня ц. р. з кількома вищими урядовцями міністерства фінансів і державного банку.

Заворушення в Еспанії

Як повідомляють з Мадриту, в Люцерні, в провінції Кордоба, рільничі страйкарі напали на стацію жандармерії, причому в часі стріляннини згинув один напасник. В Альмерії страйкарі уладили похід містом, атакуючи поліцію, що вжила пальної зброї. Вбито одну особу, а кілька ранено. В Барсельоні вибухли заворушення у звязку з комунікаційним страйком.

По широкому світі.

— З приводу протижидівських ексцесів у Чернівцях арештовано 40 осіб, що мають ставути перед військовим судом у Яссах.

— Китайські війська розпочали протинаступ і відобрали японцям два міста.

— В китайському Туркестані вибухло повстання магометан.

— Число безробітних у Німеччині виносить 5.530.000 осіб.

— На основі повідомлення німецької преси в Німеччині мають виконати 17 смертних присудів, виданих ще торік.

— През. Рузвельт і прем. Мекдональд порозумілися в справі воєнних довгів.

— На острові Кос, навіщеному землетрусом, добули зпід румовища 119 осіб.

Всіх Впов. Передплатників, які мають залеглости просимо їх вирівнати, бо з 1. травня здержуємо висилку.

Економічний огляд.

Польська хроніка.

КУЛЬТУРА БАВОВНИ, ХМЕЛЮ І ВИНОГРАДУ НА ЗАХ.-УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ.

У трьох повітах (Тернопіль, Заліщики і Чортків) заложив Держ. Сіль.-Госп. Інститут (Пулави) досвідні поля, засіваючи їх бавовною у 2—3 відмінах. Ця спроба має виснити, яка з тих відмін найбільше відповідає тутешній почві й підсонню і найліпше прийметься. Насіння бавовни спровадив Інститут з півдня Европи, Америки, СРСР і Туркестану. Коли ідея бавовняної культури на наших землях покажеться щасливою, то з уваги на першенство краєвих сирівців матиме вона для наших селян немале значіння. Таксамо немале значіння для наших верховинців може мати пропаганда краєвої вовни, як сирівця для польського текстильного промислу, і разом з тим пропаганда споживання баранини. Вовна з краєвих овець, поширення управи льону і можливости добуття краєвої бавовни — це між іншим гасла цьогорічних Міжнар. Торгів у Познані, що починаються 30. ц. м.

Броварний промисел у „мокрій“ тепер Америці закупив величезні запаси хмелю в західній Европі, частинно теж у Польщі, а через те ціна цього продукту значно поправилась. Польща продає свій хміль не лишень Америці, але й зах. Европі, яка, продавши за добрі гроші свої запаси Зл. Державам, сама тепер відчуває недостачу сирівця для фабрикації пива. В останніх днях платили в Польщі за 50 кг. хмелю 160 золотих. Культура хмелю, особливо на Волині, має добрі вигляди і на неї звернули вже увагу. Між іншим новий український місячник „Рідний Колос“ заповідає, що присвячуватиме управі хмелю багато уваги. На жаль, культурою хмелю на Волині займались досі головно чеські кольоністи.

Інж. М. Літинський, директор Держ. Садівничої Школи в Заліщиках, у розмові зі співробітником „Ґазети Поранної“ подав цікаві дані про плекання винограду на наших землях. З просторого реферату („Ґ. П.“ з 25. ц. м.) довідуємось між іншим ось-що: в заліщицькому повіті є 167.540 кущів винограду на 37.54 гектарах, а в борщівському 142.472 кущів на 35.66 гектарах. До того доходять ще незначні плянтації на Покутті і на Волині (аматорські). В році 1932 зародило біля 22.000 кущів, що (беручи середньо з куща 1 кг.) дало 22 тисячі кільограмів винограду, себто біля 4 і пів вагона. В цьому році справа представлятиметься багато краще, бо зародять уже молодші кущі. Виноградна культура не могла давніше якслід розвиватись, бо не мала можливости боротись з конкуренцією австрійських і мадярських виноградників. Тепер при дуже високій митній ставці має культура винограду в краю рентовність запевнену.

ДОЛЯР У ПОЛЬЩІ.

Мабуть найщасливіше почувається тепер „Банк Польскі“, бо — після знесення девізового покриття золотого — він позбувся поважної резерви американської валюти. Та взагал аж до останку збереглось довіря до доляра серед польських громадян. У комунальних щадницях долярові вклади сягають 25 відс. загальної суми вкладів, а в Галичині аж 60 відсотків. До того ще дуже поважна кількість лежить захована по скринях і шафах, — польські банкові кола оцінюють вартість стезавризованих долярів на пів — до цілого міліярда золотих. Це справді сума дуже поважна і в разі, колиб доляр стабілізований був нижче, народне майно Польщі понеслоб неабияку втрату!

РАДЯНЩИНА КУПУЄ В ПОЛЬЩІ БЕЗРОГИ.

Польські експортери безрог, яким за останній час не щастилось ані з Австрією (живина) ані з Англією (бекони), тепер поважні надії*вяжуть із Радянщиною. У Волковиську зав'язався окремий союз експортерів і пересговорює з годівельниками безрог на терені чотирьох східних воєвідств (у Виленщині, яка дістала вже замовлення на 1000 штук, а дальше на Поліссі, в білостоцькому і новогородському воєвідстві). Показується, що своє запотребування хочуть Совіти справді в поважному розмірі покрити на польському ринку.

ПІДМОГИ ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ РЕЕМІҐРАНТІВ.

„Дзеннік Устав“ з 13. ц. м. помістив розпорядок про право на причинок („засілок“) тих, що працювали у Франції, Бельгії, Німеччині, Голяндії і т. д., а тепер повернулись безробітні. Право це обставлене ріжними умовинами, що в подробицях містяться у згаданій вище газеті. Наші безробітні повинні зацікавитись тим, чи і з них дехто не належить до управнених побирати згадану підмогу.

Світова хроніка.

ЗАГАДОЧНИЙ ДОЛЯР. — ТРІВКЕ ЗМЕНШЕННЯ ВАРТОСТИ ЧИ ВАЛЮТОВЕ „ЙО-ЙО“?

Останнє заломання доляра, дарма, що підготоване кількома грізними сиґналами, все таки заскочило світ несподівано. Чомусь мало хто хотів вірити, аби курс американської валюти міг справді поважно обнизитися. Одначе таке сталося. 10 чи навіть 12 проц. — це вже не 1 відсоток! І щоденно світ нетерпляче ловить вістки біржевих нотувань, які виявляють небувалу еластичність: мов це, ще так недавно модне, а тепер зовсім закинене вередливою людиною кружальце „йо-йо“ — біжить курс то в гору, то паде в долину. Доляр став предметом спекуляції у великому стилі. Разом із тим появились найбільш хаотичні думки дотично причин упадку доляра і його наслідків та можливостей такого чи іншого розвою „долярової афери“. Читаєте напр., що доляр починає тратити на покриттю, тоді, коли його покриття золотом є на 21 і пів прц. вище, як вимагає закон, раз Рузвельт за інфляцією, то знову проти неї і т. д. В дійсності ніхто не визнається у загадочній долі всесильного донедавна доляра. А обходить курс доляра так добре бразилійського плянтатора кави, як і галицького щадника, так добре радянський „Внєшторг“, як також емісійні банки в ріжних державах, що частину свого покриття власних банкнотів тримають у девізах і валюті Злуч. Держав. Чи справді прийде тріпка депреціяція (кажуть на 50 прц.!) доляра, — чи справді завиться в Америці біметалізм (відношення золота до срібла малоб бути 1:16, при чому вартість срібла зрослаб уп'ятеро!), — чи справді піде Рузвельт на валютові експерименти, яких далекосяглости ніхто сьогодні змірити не може?! Це все питання, що їх треба покищо залишити без відповіди, хоч як вони цікавлять серед нас переложсім посідачів американської валюти, чи то на щадничих вкладках, чи збереженої дома. Їхній неспокій зрозумілий — чейже грозить дерукція посіданої квоти аж на половину! Та *якщо це не гріш призначений на близьку консумцію, то думаємо, що його власник таки спокійно може приглядатися судорогам доляра.* Бо доляр видвигнув тепер питання заг.-валютарне, що його Кінс, Кассель, Ваґеман та ін. економ. авторитети світа вважають спричинником кризи. Хто знає, чи долю америк. грошевої одиниці не ділитиме швидко цілий ряд інших „мурованих“ валют...

Катастрофа доляра може легко стати зворотним пунктом у валютовій політиці світа і сьогоднішню реляцію валют зовсім змінити. Резиґнація Канади з паритету золота є черговою ластівкою поширення інфляційної пошести. Міжнародню девалюацію всіх валют світа запропонували американські експерименти американські експерти на щойно покінченій вашинґтонській нараді.

АНҐЛІЙСЬКО - РАДЯНСЬКА ТОРҐОВЕЛЬНА ВІЙНА.

У міжнародньому праві міститься поняття відплати, т. зв. реторзії, якою відповідає одна держава на репресії другої держави. На товарове „ембарґо“ Анґлії відповіла тепер Радянщина ось такою реторзією: Вона нічого не купуватиме більше в Анґлії. Її кораблі оминатимуть анґлійські пристані і т. і. Словом: війна, хоч — що правда — тільки господарська. Це вже другий з черги поважний конфлікт анґлійців і СРСР на економічному фронті.

В. Н-вич.

Новий „контрреволюційний“ процес НА РАД. УКРАЇНІ.

Праська „Народні Політіка“ повідомляє, що на Радянській Україні викрили нову українську нац. організацію, до якої належали службовці Комісаріяту Народньої Освіти, професори та вчителі. Між арештованими подають назвища професорів інституту мовознавства в Харкові Курила та Трохименка. Вченим закидають, що в списах для вищих і середніх шкіл поручали лише авторів українських і зах.-европейських.

ДПУ твердить, що ця організація продовжала сепаратистичну та контрреволюційну акцію зліквідованої в 1928 р. Спілки Визволення України. В звязку з цим перевели в комісаріяті освіти докладну „чистку“. Відкликаний недавно з Праги більшовицький політичний представник Апосєв (Панченко) виступить у цьому процесі як свідок і знавець, що українські вчені з Харкова вдержували нелеґальні взаємини з українськими вченими на еміґрації в Празі.

—o—

Японці обстрілювали більшовицький поїзд.

На стації Поґранічная японські жандарми спинили вантажний поїзд, що мав їхати до стації Гродеково узурійським шляхом у напрямі Владивостоку. Японці відіпняли 4 порожні вантажні вагони та 18 цистерн. Хотіли теж задержати дві льокомотиви та стріляли до них. Начальник стації Поґранічная вислав командантові японської жандармерії писемний протест, у якому сказано, що жандарми нарушили умову із сх.-китайською залізницею.

—o—

ЕМІСІЯ СКАРБОВИХ БОНІВ.

ВАШИНҐТОН, 26. IV. ПАТ. Державний секретар скарбу Гол заповів на 1. травня ц. р. емісію скарбових бонів на суму 500 міл. долярів, 2⅞ проц. Субскрипція покрила вже емісію з надвишкою.

Замість відповіди „Новому Часові“.

У відповід на статті „Нового Часу“ з 1-го і 13-го квітня ц. р. заявляю, що свою заяву, поміщену в „Ділі“ з 5. IV. і у „Свободі“ з 9. IV. ц. р., піддержую.

Віродостойність моєї заяви потверджує також заява 29 громадян із Золотник, Бурканова, Соколова, Сокільник, Хаток, які були на нараді у Золотниках, поміщена у „Свободі“ з 30. IV. ц. р. Однак тому, що „Новий Час“ з 13. IV. ц. р. покликується на протоколи, підписані іншими громадянами, я, не входячи в оцінку віродостойности односторонніх протоколів, пропоную „Н. Часові“ чи пак п. Тикторові передати справу мировому судові, якому буде прислугувати право виїзду до Золотник для провірення справи.

Думаю, що лише мировий суд зможе безсторонньо справу вияснити.

Посол **Олекса Яворський.**

Ревізії й арештування в Золочівщині.

В другому і третьому дні Великодних Свят та в провідну неділю появилися масово в золочівському повіті летючки ОУН. У звязку з тим поліція перевела в Золочеві й по селах повіту численні ревізії та арештування. В Золочеві арештовано здебільша дітвору, учнів народ. школи.

Всіх їх числом 15 приловлено на розкиданні й роздаванні летючок на вулицях, під кіном і театральною салею, в якій відбувалася вистава. Після переслухання на поліції й у слідчого судді випущено дітвору за два дні в год. 12. вночі на волю.

В часі арештувань, а саме в ночі з 19. на 20. квітня поперетинав хтось на шляху Золочів-Глиняни-Львів телефонічні дроти. Справників не зловлено. Є це вже другий в останніх місяцях випадок такого саботажу.

Попереднього року поперетинав хтось дроти в польський Свят-Вечір на шляху Золочів-Львів теж в часі арештувань серед студентської й ремісничої молоді у звязку з відомою подією в Городку. Як підозрених в цьому саботажі арештовано тоді студ. Сабатого М., гімн. учня Богоновича В. і робітника Гаєвого Д. Два перші вийшли недавно по трьохмісячній тюрмі на волю.

Під сучасну пору перебуває в золочівській тюрмі, на „Замку“ 30 політичних вязнів, переважно селян та робітників. Всіх їх, крім уже засуджених обвинувачує прокуратура за приналежність до ОУН і протидержавну акцію.

РУЗВЕЛЬТ ГОДИТЬСЯ НА МЕКДОНАЛЬДІВ ПЛЯН.

Рапорт знавців для Рузвельта та Еріота.

ЛЬНОДОН, 26. IV. ПАТ. Райтер повідомляє з Вашингтону: Вчора французькі й американські знавці після 2-годинної конференції зложили рапорт през. Рузвельтові й Еріотові.

Здогадуються, що през. Рузвельт є за запевненням безпеки для Франції. Після довірочної конференції з Мекдональдом і Рузвельтом Еріс сказав, що Рузвельт годиться на Мекдональдів плян, щоби доповнити париський плян для запевнення Франції відповідні гарантії на випадок агресивних актів, що моглиб викликати війну. Здається, що Рузвельт шукає формули приступлення Зл. Держав до міжнародніх старань, яких метою спинити агресивну діяльність одної з держав. През. Рузвельт рад би теж створити постійний надзір над розброєнням. Надзір цей не був би припадковий, а мав би постійний характер. Погляди през. Рузвельда приняла французька делеґація з признанням і вдоволенням.

Індієць хотів убити Гітлера.

У Рімстінгу (як повідомляє тирольська прикордонна станиця) придержали авто, що їхало під італійським прапором і з італійською відзнакою. Подорожніх арештували. Це індієць геркулічної будови, член російської комуністичної партії та його шофер без державної приналежности. Авто з підозрілими клунками їхало до Мінхена, де плянували атентат на канц. Гітлера. Індійця, якому буде около 40 літ, жандармерія відставила до Мінхена.

Останні телеграми з Берліна повідомляють, що стверджено, що цей індієць зветься Слюміяндранат Тагор і є внуком відомого індійського письменника Рабіндраната Тагора. Слюміяндранат сказав, що він із переконання комуніст.

ПРОВІДНИК АНҐЛІЙСЬКИХ ФАШИСТІВ У МУСОЛІНІЯ.

Римські часописи повідомляють, що Освальд Мослі, який оснував фашистівську партію в Анґлії, відвідав Мусолінія та мав із ним наради. Мослі та гурт анґлійських фашистів, що були з ним, вернуться до Льондону, а в Римі остане один член виправи як постійний делеґат анґлійських фашистів, який там буде обсерватором.

ГЕНДЕРСОН ОДЕРЖАВ МИРОВУ НАГОРОДУ.

Нагороду з Карнеґієвого фонду в сумі 2.200 фунтів стерлінґів одержав голова розбройної конференції Артур Гендерсон за заслуги для мира та розброєння.

КОНФІСКАТА КНИЖОК.

ГАМБУРҐ, 26. IV. ПАТ. Комітет боротьби з продентів університету в Кільонії сконфіскував у випозичальнях багато книжок. Перевели теж ревізію в університетській бібліотеці, де сконфіскували твори 15 професорів університету, що не втішаються довірям студентів.

НОВИНКИ

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— **Пантофлі, вигідні мешти, сандали, ситківкові капці на шнурковій підошві** поручає і виконує **„ІБІС“** Львів, Собіського 9 (бічна Галицької). 1688 7—10

— **Магазин постелі Р. Джала,** Львів, Хорущина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 1817 1-50

— **Пригадуємо, що Загальні Збори Центрального Кооперативного Банку у Львові** відбудуться в суботу, дня 29. квітня 1933. в год. 10. рано в салі „Української Бесіди“, вул. Рутовського ч. 22. 1815

— **На будову нагробника І. Франкові** за час від 1. березня до 25. квітня ц. р. зложили: Демчишин, Жихлин 5, Львів, Р. С. У. К. 15, Скварчкова Олена, Яблінка 5, Бересть, укр. кооп. Боян 5, Павлівна Марія, Накваша 1.50, Рибчин М., Нижнів 3, Сільський Господар 10, Рогатин, Пов. Союз Кооп. 30, Тернопіль, філ. Т-ва „Просвіта“ 100, Львів, Т-во „Зоря“ 50. — Разом 225.50 зол.

— **Травневі богослуження в церкві св. Духа.** Ректорат Духовної Семинарії подає до відома, що в семинарицькій церкві св. Духа будуть відбуватися для мірян травневі богослуження в год. 8.15 вечором, почавши від неділі 30. квітня ц. р.

— **Не буде знижки платень.** Урядничa делеґація, яка була 25. ц. м. у віцеміністра скарбу Рожновського, одержала заяву, що уряд не обмірковує ніякого проекту проекту редукції урядничих платень і взагалі ніякі подібні проекти не є тепер актуальні.

— **Присуд на студ. Заморського.** У середу закінчилася у львівському окружному суді розправа проти студ. Заморського, який підчас протижидівських ексцесів був ранений петардою, що її мав при собі. Суд засудив Заморського на один рік вязниці за зладження петарди та спричинення вибуху і на 18 місяців за це, що двічі зложив фальшиві зізнання. Разом визначили Заморському кару 2 літ із припиненням її виконання на 5 літ. Спільників Заморського, обвинувачених у зложенні фальшивих зізнань, Юр. Матулю та Евст. Кривула засудили на кару по 10 місяців вязниці з припиненням на 2 роки; Мих. Храпусту на рік тюрми з припиненням на 3 роки. Віцепрокуратор Краєвський заповів апеляцію проти припинення кари Заморському. Оборонець Гіртлер заповів відклик від присуду в імені всіх обвинувачених.

— **Велять стріляти до псів.** Залога поліції у Львові дістала приказ стріляти до псів, яких підозрівають, що вони скажені, головно на периферіях міста. Вживати пальної зброї в середмістю велять дуже обережно, щоби прохожі люди не потерпіли.

— **Перед святом 1. травня.** З огляду на недалекий день 1. травня влада публичної безпеки в Польщі видала, як повідомляють із Варшави, розпорядки, що мають на меті забезпечити лад і спокій в державі. Не буде вільно продавати того дня алькогольних напитків до 20-ої години. Трамваєвий та автобусовий рух буде припинений до год. 14-ої. Віча й походи мають леґальні організації зголосити адміністраційній владі. Крім того поліція виарештовує по містах всі підозрілі елементи з комуністичними симпатіями.

— **Глядають 3.197 новобранців.** Тернопільський воєвода оголосив спис 3.197 осіб, що ухиляються від військової служби. Глядає за ними поліція. Адміністраційна влада закликає їх, щоби явилися добровільно в найближчому старостві, міському уряді або поліційній станиці і виказалися військовими документами, щоби сповнити військовий обовязок.

— **Арештування комуністів.** В Обертині пов. Коломия арештували 15 осіб, під замітом належання до комуністичної партії. Між арештованими находиться 24-літний Ушер Фішман, приватний учитель із Гвіздця.

— **Любовна траґедія** розіґралася на полі біля залізничої стації у Ворвулинцях пов. Заліщики. Бувший учень третього року вчительської семинарії Мечислав Делієвський удержував любовні зносини з 18-літньою сільською дівчиною Полею Самборською. Перед кількома днями вибрався з нею в поле на прохід і тут застрілив її з револьверу, а другою кулею відобрав собі життя. В прощальному листі просив, щоби його поховали на цвинтарі в Гусятині.

— **Ріжні вістки.** До коломийського шпиталю привезли Марію Медведчук з Річки пов. Снятин, яку гарматчик 7. п. артилерії, Микола Пищук, пробуваючи на відпустці, ранив шаблею.— На залізничому мості біля Радимна найшли вбитого Василя Галантовича, господаря зі села Святого пов. Ярослав. Підозрівають, що впав жертвою бандитів.

— **Число студентів в чехословацьких вищих школах** виносить на основі офіціяльної статистики 34.112. Коли взяти на увагу, що в тих школах викладає 1.649 професорів і доцентів, то на одного професора припадає 21 студентів.

— **Положення жидів у Німеччині** ілюструють факти, що які пише частина австрійської преси. Від власника дроґерії Грінвальда, жида, при Храмслер Алеє в Берліні зажадала якась боївка, щоби звинув свій склеп. Коли Грінвальд відмовив, пропав нагло без сліду. За два дні жінку Грінвальда повідомлено зі шпиталю, що чоловік її вмер і щоби вона зголосилася по небіщика. Поховавши чоловіка, вона звернулася до приватного детектива, щоби викрив убивців. Того самого дня вона умерла, а в поліційному комунікаті записано, що вона відобрала собі життя з невідомої причини. Взагалі самогубства жидів у Німеччині множаться, по кількадесять випадків щодень, так що в останньому часі часописи з наказу влади знесли рубрику самогубств.

— **Згорів у смолі.** Незвичайний спосіб самогубства придумав один власник городу під Гамбурґом. Він вліз до бочки зі смолою і підпалив її. Коли на крик загибаючого збіглися сусіди, добули з бочки тільки трупа, що згорів на вуголь.

— **Таємний корабель.** В каналі Ля Манш зустріли кораблі таємний яхт, на якому не було живої душі. В каюті капітана найшли стіл, накритий добірними стравами й напитками. Яхт, що мав французьку назву „Алерт“, притягнули до анґлійського порту Тинц. На велике здивування тут стверджено, що такого французького яхту ніде не зареєстровано. Старі моряки пригадують ідентичний випадок з 1876 р. з кораблем „Селест“, якого тайни досі не вияснено.

— **Загальні Збори Союзу наукових робітників українських книгозбірень і музеїв у Львові** відбудуться в суботу 29. квітня ц. р. в год. 17.30 в Національному Музеєю. Порядок нарад: звіт за 1931/2 рр., вибір нової ради і контрольної комісії, означення висоти вкладки, внесення членів. — **І. Свєнціцький,** голова; **Я. Пастернак,** секретар.

Куток мови.

„Між тим“ уживають у Галичині, часто і на Великій Україні, у значінні російського „между тем“, нпр.: „прикидався бідним, а міжтим це була людина багата“. „Між“ має у нас значіння: „поміж“, „серед“; у даному випадку треба би вжити слів: **тимчасом а проте, затім.**

Оминайте дуже поширених у нас за останній час зворотів: **„з боку“** і **„з рамени“** там, де вони зовсім зайві; нпр. „зроблені заяви з боку уряду“, замісць: заяви уряду, „промовляв з рамени Педагогічного Товариства“, зам.: **від Пед. Т-ва,** або **іменем П. Т.**

Замісць: „цей колір мене разить“ (польс.), треба: **вражає;** „разити“ має у нас значіння сильного удару, здебільша фізичного; зам. „разячий“ (польс.) нпр. разячі суперечності, треба: **різкий.**

Дописи.

ГОРОДОК.

„Пасхальна Драма" в Городку. Ювилей 1900-ліття смерти та воскресення Ісуса Христа дав нагоду до віднови традиції релігійних драм, які в українських братських школах XVII. і XVIII. ст. мали великий успіх. Аматорський гурток „Р. Школи" в Городку при співучасти членів читальні „Просвіта" дав пять вистав „Пасхальної Драми" в 4 діях з прольогом В. Левицького, всі з незвичайним успіхом. Саля „Помочи" була вся заповнена і глядачі з релігійним настроєм слідкували за сценами від Тайної Вечери до Голгофти. Зокрема стилеві біблійні строї та орієнтальні декорації підносили настрій. Співділав хор і орхестра. Виставою занявся о. д-р Ігнат Цегельський, а бере в ній участь 47 осіб. Щоби дати змогу львовянам і замісцевим взяти участь у виставі, піде ще одна пополуднева вистава „Пасхальної Драми" в неділю 30. квітня ц. р. в год. 4. попол.

Очевидець.

СТРИЙ.

Два концерти, а саме один стрілецької пісні під фірмою „Стрийського Бояна", а другий Шевченківський під фірмою філії „Просвіти" та т-ва українських студентів, були в дійсности одною імпрезою, без огляду на фірму й інтенцію. Оба були переведені головно студентами і мужеським хором „Стрийського Бояна" під батутою п. Конашевича Володимира, що виступав в обох концертах. Крім цього ще запрошені були солісти-співаки: п. Лиськова зі Стрия та пп. Голинський Михайло і Тисяк зі Львова. Скрипкове сольо відограв проф. Крих Юрій з Тернополя. Акомпаніямент вели д-р Лисько і проф. Байлова зі Стрия. Промови виголосили ред. Купчинський Роман зі Львова і Барабаш Григор з Конюхова. Що при такій знаменитій обсаді оба концерти викликали одушевлення численних слухачів, це само собою зрозуміле. Наприкінці годі здержатися від одної заузаги щодо програми складаних концертів, на які запрошується посторонніх артистів. Коли не хочемо поставити виконавців у прикре положення, то на один і той самий вечір не можна запрошувати двох солістів-співаків. Колиж уже так сталося, то не можна одному з них виконувати твори мало популярні, хочби вони представляли навіть велику вартість. Бо в такім випадку той, що співає популярні пісні, може побити свого „конкурента" навіть зовсім неслушно.

б. н.

СПОРТ.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ.

Змагання за мистецтво А-кляси між цими дружинами відбудуться в неділю 30. ц. м. в год. 11.30 передполуднем на грищі Лехії на Погулянці. Попередять є год. 9.30 товариські змагання Україна II. — Лехія II. Дотепер грали згадані дружини за мистецтво 6 разів, з чого Лехія виграла 5 змагань, а одні були нерішені; відношення воріт 5:23 для Лехії.

УЖГОРОД. РУСЬ — Ч. С. К. 6:2 (3:2).

Ужгородська Русь розіграла в мин. неділю змагання зі своїм місцевим чеським противником, які виграла у відношенні 6:2. Голі для Руси стрілили: Ковач (2), Кобзяр, Криж, Суковський, Шандор. Майже всі голі впали з подання Кобзяря.

ДУЖАННЯ.

У вівторок хід дужань у спортовому цирку при вул. Пелчинській був такий: Кваріяні не розіграв боротьби зі Щербінським. Чая та Громов замісць боротися, почали боротьбу навкулачки, так що їх мусіла розділити поліція. Пошоф у реванжовій стрічі поборов у 22 хв. Колера. Урбах поборов Вельоха в 3 хвилинах, Білевич у 16 хвилинах Будруса. Змагун Штекер заповів, що приїздить на змагання.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 27. квітня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор".

Пятниця, 28. квітня год. 7.30 веч. „Фройляйн Доктор".

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 27. квітня год. 7.30 веч. „Шукаємо здібного вломника" В. Будзинського. Прем'єра.

Пятниця, 28. квітня год. 7.30 веч. „Шукаємо здібного вломника".

Цирк Станевських, площа Бема, початок вистави в год. 8.15.

Спортовий Цирк, вул. Пелчинська (біля Тенісового Т-ва) виступи міжнародніх змагунів-атлетів. Початок год. 8.15 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „Тайна російського шпигунства" (Грета Гарбо).
АПОЛЬО: „Антін Спелец, добрий стрілець" (Власта Буріян).
АТЛЯНТИК: „Каін і Артим" (на осн. Горкого).
КАСІНО: „Куртизана" (Грета Гарбо).
КОЛІСЕЙ: „Ескадра засуджених" і ревія „Темперамент на 100 проц.".
КОПЕРНИК: „Ліцитація кохання".
МАРУСЕНЬКА: „Ліцитація кохання".
МІРАЖ: „Пат і Патахон", „Парадна компанія".
ПАЛЯС: „Іх Екселенція субект".
ПАН: „Бічна вулиця" та ревія.
ПАСАЖ: „Робін Гуд „Король з'сів".
ОАЗА: Нечинне.
СТИЛЕВЕ: „Волоцюга" (Лоренс Тибет) і ревія.
ХИМЕРА: „Аріяна" (Ел. Бергнер).
УТІХА: „Москва без маски" та ревія.

Закордонне радіо.

Четвер, 27. квітня 1933.

Братислава (279,3) 12.30 Концерт, 17.50 Фортепян, 18.30 Спів, 22.15 Циг. музика, **Бреслав** (325) 20.30 Концерт, **Міляно** (331,4) 21.00 „Льодолета" оп. Маскініє, **Штутгарт** (360,6) 10.10 Гріґові пісні, **Гельсінгфорс** (368,1) 19.05 Спів, **Біґгород** (429,7) 16.00 Нар. пісні, **Рим** (441,2) 20.45 Концерт, **Прага** (448,6) 11.00 Саксофон, **Відень** (51)8,1 11.30 Квартет, 16.45 Капеля, **Рига** (525) 20.30 Лотиські пісні, **Мінхен** (532,9) 25.05 Опера, **Харків** (937,5) 8.15 Музика для дітей, 9.00, 13.50, 16.20, 18.30 Концерт, 15.10 Радіокомпозиція, 17.40 Авдиція, 19.00 Концерт із Української Фільгармонії.

Пятниця, 28. квітня 1933.

Братислава (279,3) 18.05 Концерт, **Бреслав** (325) 21.00 „Дас Кетхен фон Гайльброн" муз. песа Кляйста, **Міляно** (331,4) 21.00 Концерт, **Брно** (341,7) 19.30 „Хованщина" оп. Мусоргського, **Штутгарт** (360,6) 20.00 „Вільний стрілець" оп. Вебера, **Берлін** (419) 20.05 „Дас Гофконцерт" вес. опера Шайнпфлюга, **Рим** (441,2) 16.00 Скрипка, **Прага** (488,6) Музика, **Будапешт** (550,5) 9.15 Орхестра, 18.30 Скандинавські пісні, **Харків** (937,5) 9.00 Балалайки, спів, 10.00 Звуковики, 13.50, 15.10 Концерт, 17.00 Український концерт, 19.00 Концерт із „Березіля", **Париж** (1724,1) 13.05 Віольончеля, 20.45 „Севільський цирульник" оп. Россінія.

Львівське радіо.

Четвер, 27. квітня 1933.

12.10, 15.45, 17.00, 22.15 Грамофон, 12.35 Шк. концерт, 16.25 Лекція фр. мови, 16.40 Любов до рідної природи, 17.40 Відчит, 18.00 Для матуристів: „Найважніші завдання біольогії в XX. ст.", 18.25 Легка музика, 18.50 Літературний фейлетон, 19.30 „Вкрадене око Вішну" новеля Тейльора, 20.00 Орхестра, спів, 21.30 „Помаранчовий цвіт" Бірабо, 23.00 Танк. музика.

Пятниця, 28. квітня 1933.

12.10, 15.35, 16.15 Грамофон, 16.00 Жіночі часописи, 16.20 Відчит для матуристів, 18.00 Біольогія, 16.40 Суспільність і умово хорі, 17.00 Орхестра, 18.25 Легка й танк. музика, 19.00 Весняне кохання наших ловецьких птахів і лови на них, 19.30 „На отвертому морі", 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, 22.40 Спорт, 23.00 Танкова музика.

БІРЖА.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. паритас 200 км. Ціни ринк.	золотих від	золотих до
Пшениця двірська	34·75	35·25
Пшениця збірна	31·75	32·25
Жито одноціле	16·75	17·—
Жито збірне	16·—	16·25
Ячмінь двір. одноцілий	13·75	14·25
Ячмінь на мливо	11·75	12·—
Овес галицький	13·75	14·25
Овес замоклий	10·25	10·75
Кукурудза краєва	15·50	16·00
Бараболя промисл.	2·50	3·—
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	14·—	15·—
Фасоля краса (з мішк.)	17·—	20·—
Горох пів-Вікторія	22.—	24·—
Горох полевий	14·—	16·—
Бобик	9·50	10·00
Вика чорна	9·00	9·50
Вика сіра	8·50	8·—
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	16·00	16·50
Льон	38·—	40·—
Лубін синій	8·50	8·75
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	6·25	6·40
Висівки пшеничні	6·50	6·75
Пшоно	31·—	33·—
Просо краєве	19·—	20·—
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. за	75·—	80·—
Мак синій	180·—	190·—
Мак сивий	160·—	170·—
100 кг. льоко Львів	**від**	**до**
Пшениця двірська	36·25	39·75
Пшениця збірна	33·25	33·75
Жито одноціле	18·—	18·50
Жито збірне	16·25	16·50
Ячмінь на мливо	13·25	13·75
Овес збірний	11·50	12·00
Мука пшен. люксусова	63·00	63·50
Мука пшен. 65 проц.	46·—	47·—
Мука житня тип урял.	33·50	34·00
Висівки житні	6.25	6·75
Висівки пшеничні	8·00	8·50
Крупи ячмінні грубші	24·—	26·—
Пшоно ч. 1	38·—	40·—
Пенцак ч. 10	28·—	30·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 26. IV.: масло 3.—, молоко 0.17, сметана 0.70, яйця 2.60. Тенденція на всі артикули знижкова.

ГРОШІ.

На львівській неофіціяльній біржі в середу тенденція була трохи сильніша. За доляри платили по 8.05 (у вівторок 8.02—7.93) при великій подачі та недостачі покупців. Польський Банк платив до год. 10.30 по 7.90 зол.

Англійські фунти купував Банк Польський по 30.70.

В год. 11. передполуднем курс доляра обнизився. В приватних оборотах платили по 7.96, 7.98 зол.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЛІКАРЯ шукаю на заступство або відступлю ординацію на час виїзду. Зголошення до Адм. „Діла" під „Лікар". 1-2

ВИНАЙМЛЮ гарну кімнату з харчем або без. Листопада 17/II. праворуч. 1816 1-1

ФОРТЕПЯН чорний, хрестовий, заграничний, знаменитий, 1.200 золотих, продасть Мачубський, Мохнацького 13. 1-3

ДЯК, найрадше безженний, який уміє провадити хор і книговодство кооперативи, потрібний зараз в Підкамені, коло Бродів. Платня, 5 моргів поля, треби і добра місячна платня в кооперативі. Письменні зголошення до гр.-кат. Уряду Парохіяльного. 1820 1—2

ФОРМИ найновіші, готові і на замовлення. Козловська, Академічна 22. I. пов.

ПОДЯКА.

Високоповажаному Панові Докторові Тимковому за вилічення смертельно хорої жінки і щиру опіку, цією дорогою складаю щирий „спасибіг".

Дмитро Берчак, Стрілиська.

Чому Ви досі не купили образу „ЗАПОРОЖЦІ ПИШУТЬ ЛИСТ ДО СУЛТАНА"
розмір 50×100, ціна зол. 6.—, пересилка зол. 1.—, за післяплатою зол. 2.—.
Замовляти в Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка, у Львові, Ринок 10.

ВИКАЗ ЖЕРТВ ЗЛОЖЕНИХ НА ФОНД ВЕТЕРАНІВ у I. чвертьріччю 1933 в зол.:

К. Багницький, Городенка 5, учит. А. Баландюк, Чижов 9, ем. лік. д-р А. Бачинський, Калуш 6, О. Бачинська, Стрий 2, І. Білобрам, Бурштин 2, д-р Д. Блавацький, Бібрка 15, проф. І. Брикович, Тернопіль 4, о. І. Брикович, Кривеньке 6, о. В. Венгринович, Ваньовичі 12, учит. Г. і О. Вовк, Шешори 12.50, Т. Водяний, Тернопіль 5, В. Вороновський, Буськ 3, о. І. Гаврилишин, Лучинці 4, С. Гандзюк, Лубна 6, д-р Т. Ганицький, Липиця Дол. 18, Т. Гоза, Перемишль 9, учит. О. Горбатий, Олькуш 5, учит. М. Гординська, Ваньовичі 12, Т. Грицай, Стрілиська Ст. 9, д-р В. Гуркевич, Перемишль зб. 38.65, Т. Гогоц, Борислав 6, нот. В. Дяків, Немирів 7, Д. Жук, Павлова 3, д-р А. Жуковський, Підволочиська 6, о. Л. Залужний, Заланів 12, о. П. Задворняк, Деревляни 5, проф. І. Заяць, Перемишль 6, М. Зубрей, Перемишль 6, О. Качанюк, Любомирка 3, О. Коссик, Познань 7, учит. П. Костюк, Руда Паб. 3, К. Котис, Перемишль 7.50, д-р С. Кушнір, Яворів 7, ем. упр. шк. С. Ласовський, Фільварки 3, д-р І. Левицький, Стрий 10, Ю. Левицький, Осмолода 8, нот. Я. Левицький, Винники 15, д-р М. Лепкалюк, Галич 3, о. С. Мазяр, Новосілки 4.50, нот. В. Маковський, Ліско 7, О. Максимюк, Катовиці 30, суд. Я. Марків, Бучач 6, М. Михайлів, Рибник 20, В. Моравський, Познань 5, Л. Налуковий, Копичинці 9, П. Особа, Людвиківка 4, о. Т. Прийма, Дуліби 10, д-р І. Рижій, Миколаїв-Гаї 3, д-р М. Рожанківський, Калуш 30, д-р М. Сірко, Броди 5, інж. І. Скоропада, Тернопіль 6, П. Скочиляс, Сікож 4, Службовики П. С. К. Стрий 53, П. Смаль, Борщів 15, о. К. Стисловський, Девятники 3, І. Строцький, Отинія 10, Ю. Татуньчак, Поремба Жеґ. 6.50, М. Тюнків, Бабин 10, О. Хмара, Коломия 4, д-р І. Яворський, Тернопіль 2.

Львів: Д-р В. Бабій 2, інж. П. Базилевич 4.50, П. Бакович 4.50, М. Біганський 4.50, д-р Р. Білас 1.50, О. Бодак 0.50, інж. М. Боднар 6, ред. О. Боднарович 6, М. Бонковський 5, д-р Д. Бречка 3, М. Бринський 2, д-р Т. Бурачинський 10, В. Варивода 1.50, І. Василик 4, В. Васильків 1, д-р І. Веґера 1, І. Витвицький 1, інж. Я. Вівщковський 2.50, д-р Войтович М. 1.50, С. Войнаров. 2, д-р М. Волошин 20, дир. С. Волошиновський 9, А. Гаврилко 6, Ю. Галяревич 1, д-р С. Ганицький 3, Г. Гладкий 2, д-р Б. Гнатевич 1.50, В. Головка 6, І. Грабар 6, Я. Гузар 1.50, М. Ґебус 3, д-р І. Гижа 6, К. Гуран 3, д-р Р. Дашкевич 3, Г. Дмитрів 3, В. Дуткевич 3, інж. Г. Еліяшевський 3, інж. М. Капуста 6, О. Карпінський 6, Д. Квасниця 6, В. Кипріян 3, дир. М. Кисілевський 6, М. Климкевич 2, В. Кміцикевич 6, М. Козланюк 0.50, Г. Ковч 3, д-р М. Коновалець 6, Я. Косоноцький 6, О. Костик 7, д-р П. Кривуцький 7.50, В. Кубаєвич 6, В. Кудрик 4, М. Кузик 3, Л. Кульчицький 3, Д. Кульчицький 3, д-р О. Лаврівський 6, І. Лада 3, В. Левицький 3, д-р Д. Левицький 5, Г. Лесюк 1.50, д-р Г. Лужницький 2, д-р інж. В. Лукашевський 3.50, пос. О. Луцький 15, С. Магаляс 9, д-р Б. Макарушка 3, д-р Л. Макарушка 7.50, д-р Л. Максимонько 7.50, о. О. Малиновський 5, Я. Маренін 3, дир. І. Мартюк 6, д-р М. Матюшенко 3.60, інж. А. Мельник 3, М. Мельничук 6, О. Микитович 4.50, Т. Миссак 3, радн. В. Мриглоцький 3, ред. В. Мудрий 1, інж. Ю. і М. Мудраки 25, дир. А. Мудрик 9, д-р М. Музика 7.50, дент. Я. Насс 6, д-р І. Німчук 6, Л. Огоновський 6, д-р Я. Олексишин 6, інж. І. Ольховий 3, В. Онуфрик 6, М. Павлюк 3, ред. Д. Паліїв 6, В. Паньків 7.50, інж. С. Пастернак 0.50, П. Пасіка 6, пос. З. Пеленський 6, д-р З. Петрів 3, К. Плетінка 0.50, проф. Ю. Полянський 1.50, дир. П. Постолюк 2.50, Т. Пивка 3, дир. О. Радловський 6, інж. Р. Раковський 3, радн. Рожанківський 5, інж. З. Рудик 12, І. Рудницький 3, М. Рудницький 3, інж. Л. Савойка 1.50, інж. М. Саєвич 25, С. Свирида 3, І. Семянів 3, інж. А. Сербин 6, Л. Сич 2, Я. Скопляк 12, І. Стернюк 6, О. Стецура 1, О. Тарнавський 4.50, інж. М. Творидло 6, апт. М. Терлецький 15, дир. О. Терлецький 2, ред. І. Тиктор 9, С. Трусевич 1.50, проф. Л. Турчин 2, С. Український 6, В. Фарміга 1, дир. І. Филипович 3, М. Хархаліс 2, дир. Е. Храплививий 3, д-р П. Цимбалістий 1, о. Я. Чемеринський 7.50, А. Чір 3, д-р М. Чубатий 6, дир. Ю. Шепарович 6, інж. Л. Шепарович 15, Ю. Шкрумеляк 3, д-р В. Юзвяк 1, З. Юзичинський 6, Е. Яворовський 3, Л. Ясінчук 4.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.